

Excellentie, Dierbare Vader Abt, Dierbare Broeders, Beste Christengelovigen,

Het Evangelie van vandaag leert ons dat het gevaarlijk kan zijn om te zien. Vooral als je ziet wat anderen niet zien of ... niet *willen* zien en vooral: niet willen dat *jij* ziet.

Ooggetuigen hebben namelijk een ongelooflijke **macht**. Zij kunnen immers getuigen van de waarheid, van de werkelijkheid en daarmee in hun eentje hele regimes neerhalen. Voor hen die in de duisternis leven van leugen en manipulatie, zijn mensen die zien daarom een hindernis. In totalitaire samenlevingen is waarheid een misdaad.

“Hoe verder een samenleving afdrijft van de waarheid, hoe meer het degenen zal haten die de waarheid spreken”, schrijft Georges Orwell. Het ultieme doel van totalitaire systemen is, zo merkt hij op, om *“de evidentie die zich opdringt aan je ogen en oren te verwerpen”*; *“de ketterij der ketterijen is het gezond verstand”*.

En dan zijn er slechts twee mogelijkheden: ofwel de ooggetuigen **zó manipuleren** dat ze zelf beginnen te twijfelen aan de meest evidente waarheden; ofwel de ooggetuigen te **vervolgen** door hen belachelijk te maken, te marginaliseren, uit te sluiten, of, waarom ook niet, te elimineren.

En dan stelt zich de vraag: **willen wij wel zien**? *Willen* wij werkelijk dat Christus ons bevrijdt van onze blindheid? Willen wij, zoals Sint-Paulus ons vandaag aanmaant, als *“kinderen van het Licht”* leven? In *“goedheid, gerechtigheid en waarheid”* (Ef. 5, 8-9)? Zijn wij bereid om er de gevolgen van te dragen? Zijn wij bereid om er getuigenis van af te leggen, ook als wij hierdoor onze reputatie, onze vriendschappen, zelfs ons leven op het spel zetten? Met andere woorden: zijn wij bereid om te spreken met *parrhesia*? Met vrijmoedigheid, zonder angst voor de mogelijke gevolgen? Zoals de blindgeborene uit ons Evangelie, zoals de Apostelen, zoals de Martelaren en Belijders van het Geloof?

Dat is zeker **niet evident**, en dat kunnen we alleen maar door de genade Gods, door Zijn Geest van Waarheid en Sterkte, door onze voortdurende bekering. Ook voor Petrus en de Apostelen is dat trouwens niet altijd evident geweest. We weten allemaal hoe ze getuigenis hebben afgelegd van Christus toen hij werd opgepakt en gekruisigd. Toen ze op de vlucht gingen, toen ze Christus verloochenden, toen ze zich opsloten achter vergrendelde deuren *“uit schrik voor de joden”*.

Ook de ouders van de blindgeborene *“waren bang voor de Joden”*, hoorden we vandaag, *“want de Joden hadden reeds afgesproken dat al wie Jezus als Messias beled, uit de synagoge gebannen zou worden”*. En dus hielden ze zich op de vlakte. Het is heel herkenbaar en jammer genoeg erg actueel.

De blindgeborene zelf daarentegen komt op voor de waarheid en spreekt met vrijmoedigheid over wat hij gezien heeft, of liever: over het feit dát hij ziet. Want vóór hij kon zien met de ogen van zijn lichaam, zag hij met de ogen van zijn geloof. En zonder angst belijdt hij: *“De man die Jezus heet heeft mijn ogen geopend; ik was blind en nu zie ik. Het is een profeet, Hij komt van God”*.

“Indien vrijheid ook maar iets betekent”, stelt opnieuw Georges Orwell, “dan is dat het recht om mensen te zeggen wat ze niet willen horen”.

En de gevolgen van deze belijdenis laten niet op zich wachten: hij wordt door Farizeeën belachelijk gemaakt, vernederd, beschuldigd van leugen, van godslaster en uiteindelijk *“wierpen ze hem buiten”*.

En precies op dát moment, wanneer men hem buiten werpt, **komt hij opnieuw Jezus tegen**.

Het is een **moie les voor ons**. Ook wij komen Jezus tegen wanneer wij hem zonder angst of kleinmoedigheid belijden, wanneer wij vervolgd worden omwille van onze trouw. *“Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen” (Mt 5, 11)*

“Gaudete et exsultate”: het is ook de boodschap van deze zondag van halfvasten: *“Laetare Jerusalem; gaudete cum laetitia”*: *“Verheug u, Jeruzalem; juicht van vreugde.”*

Echte christelijke vreugde vindt men nooit door zijn ogen te sluiten, zoals de Farizeeërs. Maar wél door de werkelijkheid van de zonde onder ogen te zien en er met Gods hulp aan te werken om tot betering te komen; wel door vrijmoedig en onbevreesd op te komen de Waarheid en de Gerechtigheid; wel door bij God onze toevlucht te nemen, door ons, zoals de blindgeborene, voor Jezus voeten neer te werpen en uit Zijn barmhartige handen van de *“overvloedige troost te genieten”* die Hij heeft beloofd aan hen die in hem geloven, die op hem vertrouwen en die Hem met heel hun ziel en al hun krachten beminnen. Nu en in alle eeuwigheid. Amen.